

Dit betoog is een pleidooi om meer op de lange termijn te gaan denken.

Daarvoor wil ik drie punten naar voren brengen.

Wat verandert er door de vermindering van het aantal bewoners van de Stadspoort?

1. Dat het bewonersaantal van de Stadspoort wordt gehalveerd, juich ik toe. Ik was geen voorstander van het initiatief destijds, maar met Wij zijn Woerden hebben we getracht er voor de bewoners het beste van te maken. Ook de Nieuwe Woerdenaren waren eind 2016 niet gelukkig met hun nieuwe huisvesting. Het was in hun ogen eigenlijk niet anders dan een kamer in een ander AZC.

De vermindering van het aantal bewoners zal wel wat verbeteren aan de leefsituatie omdat er meer m² per inwoner beschikbaar komen en de woongroep kleiner wordt, maar ik denk dat het niet genoeg is. Bewoners komen als alleenstaand of alleengaand. De alleengaanden hebben een perspectief op gezinshereniging en die vertrekken dus steeds na verloop van tijd uit het gebouw.

Maar de alleenstaanden hebben dat perspectief niet. Ze voelen zich achterblijvers, een soort verliezers, ten opzichte van de verhuizers. Er zal meer aandacht aan de psychologische begeleiding en sociale samenhang van de achterblijvende bewoners moeten worden besteed. Integratie gaat langzaam, er is weinig perspectief op werk en vooral bij de Eritrese vrouwen constateer ik dat ze zich niet echt mengen.

Hoe moeten we omgaan met de aantallen te huisvesten statushouders?

2. In de Stadspoort zitten nu nog iets minder dan 50 bewoners. De verwachting is dat er nog enkelen door gezinshereniging zullen worden uitgeplaatst. Als we er eind 2019 nog maar 25 willen hebben, zullen er dus nog ruim meer dan 10 op grond van andere, min of meer objectiveerbare, criteria moeten worden uitgeplaatst naar zelfstandige woonruimte in Woerden. Gemiddeld ongeveer 1 per maand. Die criteria hebben we nog niet.

Maar de huur van de Stadspoort eindigt dan 2 jaar later (eind 2021). Dus de volgende twee jaar zullen we er nog 25 moeten herplaatsen. Dat is dus ook gemiddeld 1 per maand. En het is niet verstandig om met die herplaatsing te wachten tot in 2021, omdat dan de druk op de woningmarkt voor alleenstaanden erg groot zal worden. En Woerden heeft vrijwel geen woningen voor die doelgroep (eenpersoonshuishoudens).

Daar komt nog iets bij.

Het aantal statushouders dat Woerden moet huisvesten hangt samen met de instroom in Nederland. Woerden loopt nu ca. 40 vóór op de target tot eind dit jaar.

De nieuwe targets voor 2019 zijn nog niet bekend, maar naar verwachting wel laag. We schatten het op ca. 50. Het zwaartepunt begint te verschuiven naar alleenstaanden die een plekje zullen moeten krijgen. Het COA heeft bijna geen gezinnen meer. De gezinsherenigingen zijn immers al gekoppeld aan de vooruitgereisde, die al aan een gemeente is toegewezen.

Dat betekent, dat we dus tegen de tijd dat we niet meer vóórlopen op onze target, rond 2020, alleen maar alleenstaanden zullen krijgen aangeboden door het COA. En die komen dus bij het aantal dat we nu al in de Stadspoort hebben zitten en ook moeten doorhuisvesten.

Voor de langere termijn is het daarom verstandig om de komende jaren niet te rigide om te gaan met acceptatie van grotere gezinnen van statushouders, ook al zou dat ertoe leiden dat we weer iets voor gaan lopen op onze target. Een gezin van bijv. 6 personen vraagt maar één woning en daarvan heeft Woerden er wel voldoende. En door één gezin van 6 personen te huisvesten, hoef je 6 alleenstaanden minder op te nemen, en dus ook 6 eenpersoonswoningen minder te hebben, wat ons de tijd en ruimte geeft om voor de alleenstaande Stadspoorters passende woonruimte te creëren.

Woningbouwbeleid in Woerden

3. En daarmee kom ik op het derde probleem. Woerden heeft een groot tekort aan woningen voor alleenstaanden, starters op de woningmarkt en de laagste inkomens. Dat is niet alleen voor alleenstaande statushouders een probleem, maar ook voor autochtone , Oude Woerdenaren. Het korte termijn antwoord thans is dat de alleenstaande statushouders of de kleine gezinnen naar een andere gemeente worden overgedragen. Maar die gaan dan af van onze te huisvesten aantallen en daar krijgen we dan over een tijdje dus weer andere alleenstaanden voor terug.

Als de gemeente nu zou besluiten om woningbouw te laten ontwikkelen voor deze doelgroep, duurt het zeker nog 4 tot 5 jaar voor die woningen er staan. Dat vraagt om een tussenoplossing om die periode te overbruggen. Denk aan tiny houses, containerwoningen en kantoorgebouwen (al dan niet tijdelijk) ombouwen. Een uurtje brainstormen en we hebben een heel scala aan oplossingsrichtingen.

In Utrecht op de Uithof hebben jaren containers gestaan. Ze waren in frisse kleuren geschilderd. Je zou er een aardig ogend puntdakje op kunnen zetten, waardoor het er goed uitziet. De containers zijn nu weg uit de Uithof. Ze zijn verkocht aan Almere en Aken voor huisvesting van jongeren, vluchtelingen en zorgbehoevenden.....

Voor het oude Minkemagebouw en het omliggende terrein was enkele jaren terug een nieuw plan ontwikkeld. Dat is ingetrokken. Maar in plaats van op dit terrein tijdelijke woningen te plaatsen is het gebouw verhuurd voor opslag van goederen. Dat vind ik raar.

Het is dus verstandig om nu al na te denken over de criteria voor herhuisvesting van statushouders voor de komende jaren. En de woningnood vraagt om creatieve oplossingen.

Een meerjarig samenhangend beleid lijkt hier op zijn plaats.

Dank u voor uw aandacht.

Lex Albers, vrijwilliger bij Wij zijn Woerden